

ХХV ОБИКНОВЕНО НАРОДНО СЪБРАНИЕ ТРЕТА РЕДОВНА СЕСИЯ

Стенографски дневникъ на 43. заседание. Понедѣлникъ, 2 февруари 1942 г.

(Открыто въ 17 ч. 20 м.)

Председателствува подпредседателъ Димитър Пешевъ. Секретари: Атанасъ Цвѣтковъ и Георги Михайловъ.

СЪДЪРЖАНИЕ:

	Стр.		Стр.
Съобщения:			
Отпуски	843	3. За разрешаването на управлението на държавните мини да поеме задължение за доставки за нуждите на държавните мини въ размѣръ на 100.000.000 л., платими въ повече отъ три бюджетни години (Първо четене)	850
Законопроекти	843	4. За ограничение производството на хлѣбъ отъ фури съ малъкъ капацитетъ (Първо четене)	850
Предложение	843	Говориъ: Д. Христовъ	851
По дневния редъ:		5. За изменение и допълнение на членове 14, 61, 62, 75, 117, 118, 119, 120 отъ закона за министър (Първо четене)	852
Законопроекти: 1. За земедѣлско-стопанските, ветеринарно-медицинските и горско-стопанските опитни, изследователски и контролни учреждения при Министерството на земедѣлието и държавните имоти (Второ чете)	843	Дневенъ редъ за следващото заседание	853
2. За задължително застрахование на земедѣлските култури срещу градушка (Второ четене)	846		

Председателствуващъ Димитър Пешевъ: (Звѣни) Присъствуватъ нуждиятъ брой народни представители. Обявявамъ заседанието за открито.

(Отсъствуватъ народните представители: Александър Гатевъ, Александър Симовъ, Александъръ Цанковъ, д-ръ Василь Георгиевъ, Василь Велчевъ, Георги Свиаровъ, Георги Чалбровъ, Георги Миковъ, д-ръ Георги Рафаиловъ, Георги Тодоровъ, Дено Чолаковъ, Димитър Араудовъ, Дончо Узуновъ, Иванъ п. Константиновъ, инж.-арх. Иванъ Гърковъ, Косю Аневъ, Маринъ Тютюнджеевъ, Матю Колевъ, Миленет Начовъ, Минчо Ковачевъ, Найденъ Райновъ, Никола Генковъ, Панайотъ Станковъ, Петко Кършевъ, Петъръ Грънчаровъ, д-ръ Петъръ Шишковъ, Руси Мариновъ, Симеонъ Андреевъ, Сирко Станчевъ и Стоянъ Димовъ)

Имамъ да ви направя, г-да народни представители, следните съобщения.

Разрешенъ е отпускъ на следните г-да народни представители:

Александър Симовъ — 5 дни;
Василь Чобановъ — 4 дни;
Георги Рашковъ — 2 дена;
Георги Кендевъ — 1 день;
Инж.-арх. Иванъ Гърковъ — 3 дни;
Минчо Ковачевъ — 2 дена;
Симеонъ Кировъ — 1 день, и
Сирко Станчевъ — 2 дена.

Народниятъ представител г-нъ Симеонъ Андреевъ е поискъ телеграфически да му бѫде разрешенъ 7-дневенъ отпускъ поради домашни причини. Предвидъ на това, че сѫщиятъ се е ползвавъ съ 15-дневенъ отпускъ, не-обходимо е съгласието на народното представителство.

Които г-да народни представители сѫгласи се да се даде на народния представител Симеонъ Андреевъ 7-дневенъ отпускъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Постъпило е отъ Министерството на външните работи и изпълненията проекторешение за одобрение подписания въ София на 16 декември 1941 г. договоръ между България и Германия за избѣгване на двойното облагане въ областта на данъците върху наследствата.

Раздадено е на г-да народните представители и ще бѫде поставено на дневенъ редъ.

Минаваме на първа точка отъ дневния редъ:

Второ четене на законопроекта за земедѣлско-стопанските, ветеринарно-медицинските и горско-стопанските опитни, изследователски и контролни учреждения при Министерството на земедѣлието и държавните имоти.

Моля г-на докладчика да го докладва.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: Г-да народни представители! Ще чета закона съ поправки и измененията, както е приетъ отъ комисията.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„ЗАКОНЪ

за земедѣлско-стопанските, ветеринарно-медицинските и горско-стопанските опитни, изследователски и контролни учреждения при Министерството на земедѣлието и държавните имоти.

A. Цѣль.

Чл. 1. За правилно, целесъобразно и навременно разрешение на всички въпроси, свързани съ организацията, подобренето, развитието и напредъка на земедѣлското стопанство, санитарно-ветеринарното дѣло и горското стопанство въ страната, къмъ съответните дирекции и отдѣли на Министерството на земедѣлието и държавните имоти се създаватъ и действуватъ опитни, изследователски, производителни и контролни инситутути, станции, лаборатории, полета и участъци.“

Председателствуващъ Димитър Пешевъ: Които приема заглавието и чл. 1 на законопроекта, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Б. Подраздѣления.

Чл. 2. Опитните, изследователски и контролни учреждения се подраздѣлятъ на:

а) Централни и върховни институти: Централен земедълски изпитателен и контролен институт; Българо-нъмски институт за земедълски изследвания; Централен изследователски и контролен институт по животновъдство; Централен ветеринарно-бактериологически институт; Върховен ветеринарно-хигиеничен и контролен институт за животински продукти; Централен горско-стопански изпитателен и контролен институт и Централен метеорологически институт — всички въ София;

б) Специални институти: Институт за защита на растенията въ София; Институт за земедълско-стопански проучвания въ София; Земедълски институт по градинарство, напояване и озарство въ гр. Пловдив; Институт по памука и зърнените храни въ гр. Чирпан; Институт по тютюна въ гр. Драма; Земедълски изпитателен институт въ гр. Скопие; Институт по тютюна въ гр. Прилеп; Институт по градинарство, напояване и южни култури въ гр. Сърбест; Овощарски изпитателен институт въ гр. Кавала; Лозаро-винарски и бубарски институт въ гр. Гюмюрджина; Институт за производство на серуми и ваксини въ с. Връбница; Изследователски и производителен институт за болести по свинете въ гр. Враца; районни ветеринарни бактериологически, диагностични и за паразитните болести институти въ градовете Ст.-Загора, Скопие и В.-Търново; Институт за органични болести, недомъгъчни и съ неизвестна етиология болести и отравяния въ София; Институт за изкуствено осеменяване и болести при развъждането въ София; Институт за залесителни и укрепителни изучвания и опити въ гр. Скопие;

в) опитни, изследователски и контролни станции и лаборатории;

г) опитни полета и участъци и

д) отдъли къмъ централните и специалните институти и опитните станции.

Забележка I. Откриването на нови институти по точки „а“ и „б“ може да стане само по законодателен редъ, а това по точки „в“, „г“ и „д“ — по решение на съветите, предвидени въ чл. 3 на настоящия законъ, вписани въ съответните бюджети.

Забележка II. Дава се право на министра на земедълчието и държавните имоти да промъня седалището на някои институти.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ чл. 2, моля, да вдигнатъ ръка. Минозинство, Събралието приема.

Докладчикъ Димитър Марчевъ: (Чете)

„В. Задачи и програми.“

Чл. 3. Общите задачи и програми за работата на институтите за изследване, производство и контролъ се обсъждат отъ съвети, както следва:

а) За земедълско-стопански учреждения, въ съставъ: директорът на земедълчието, скотовъдството и земедълското образование при министерството; началниците на отдъли и отдълния и главните инспектори при същата дирекция; директорът на Централния земедълски изпитателен институт; директорът на Централния изследователски и контролен институт по животновъдство; директорът на Централния метеорологичен институт; директорът на земедълски опитни институти и станции; двама директори на държавни скотовъдни стопанства; двама ръководители на опитни полета; двама управители на държавни овощни разсадници; деканът на агрономо-лесовъдския факултет или неговъ заместникъ, както и професорите по съответните дисциплини; единъ директоръ на областна земедълско-стопанска дирекция; по единъ инспекторъ по скотовъдството, земедълското образование и специалните отрасли; по единъ представител на земедълския камари, Общия съюзъ на българските земедълци, Българското агрономическо дружество, дружеството на специалистите въ опитните, изследователски и контролни институти, Дружеството на лесовъдите въ България и двама известни деятели по опитното дъло;

б) За санитарно-ветеринарните учреждения, въ съставъ: Върховият ветеринарен съветъ, засиленъ съ директоръ на специалните институти, началниците на ветеринарно-контролни отдъли при Върховния ветеринарно-хигиеничен и контролен институт за животински продукти, както и съ професорите отъ ветеринарно-медицинския факултетъ, а именно: директоръ на катедрите по заразни болести и бактериология, по зоопрофилактика, по контрола на съвестните продукти отъ животински производство, по развъждане на животните, по патология и единъ

директоръ на факултетните клиники, а също и единъ представител на Дружеството на специалистите въ опитните, изследователски и контролни институти;

в) За горско-стопанските учреждения, въ съставъ: Постояният горски съветъ, засиленъ съ участници на ръководителите на отдълните опитни, изследователски и контролни учреждения; единъ районен горски инспекторъ; единъ ръководител на горско стопанство; единъ ръководител на секция по укрепяване пороищата и залесяване, единъ ръководител на секция по измърване и уредба на горите; единъ професоръ лесовъдъ, единъ представител на Дружеството на специалистите въ опитните, изследователски и контролни институти и единъ представител на Дружеството на лесовъдите въ България.

Тези съвети се свикват на заседание отъ министра на земедълчието и държавните имоти.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ чл. 3, моля, да вдигнатъ ръка. Минозинство, Събралието приема.

Докладчикъ Димитър Марчевъ: (Чете)

„Чл. 4. Специалните задачи и програми на отдалените опитни и изследователски учреждения се установяватъ отъ съветъ при същите учреждения, въ съставъ:

а) за централните и върховни институти: представител на съответната дирекция при министерството, директоръ на института; началниците на отдъли и специалистите при същия институт и други специалисти, които директорът на института може да покани да участвуватъ въ съвета със съвещателен гласъ;

б) за специалните земедълско-стопански и горско-стопански институти, станции и полета; представител на съответната дирекция при министерството, ръководителят на съответното учреждение и началниците на отдъли и специалистите при същото, областните стопански директоръ, представител на земедълската камара и съответния околийски или районен агрономът и други лица, които ръководителят на учреждението може да покани да участвуватъ със съвещателен гласъ.

Съветите се свикват периодично, разглеждатъ и пречистват резултатите отъ работата на съответното учреждение и начертаватъ програма за бъдещата работа.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ чл. 4, моля, да вдигнатъ ръка. Минозинство, Събралието приема.

Докладчикъ Димитър Марчевъ: (Чете)

„Чл. 5. Методиката на работата по специалности се установява и однаквява отъ съвети, въ които участватъ съответните специалисти въ опитните, контролни и изследователски институти, отъ Университета и отъ други научни институти въ страната.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ чл. 5, моля, да вдигнатъ ръка. Минозинство, Събралието приема.

Докладчикъ Димитър Марчевъ: (Чете)

„Чл. 6. Всички решения, планове и програми, взети и изработени въ съветите по членове 3, 4 и 5, се представяватъ своевременно на министра на земедълчието и държавните имоти за одобрение.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ чл. 6, моля, да вдигнатъ ръка. Минозинство, Събралието приема.

Докладчикъ Димитър Марчевъ: (Чете)

„Чл. 7. Контролните функции на земедълско-стопанските, ветеринарно-медицинските и горско-стопанските изследователски и контролни институти се ureждатъ съ специални правила, въ духа на съответните закони.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ чл. 7, моля, да вдигнатъ ръка. Минозинство, Събралието приема.

Докладчикъ Димитър Марчевъ: (Чете)

„Г. Управление и личен съставъ.“

Чл. 8. Централните и върховни институти, специалните институти и земедълско-стопанските и горско-стопанските опитни и изследователски станции се ръководятъ отъ ди-

ректори. Областните ветеринарно-бактериологически станции, областните станции по изкуствено осеменяване и болести при развъждането и районните ветеринарно-контролни отдъли за животински продукти се ръководят от началници. Опитните полета и участъци, околийските ветеринарно-диагностични лаборатории и ветеринарно-контролните лаборатории за животински продукти се завеждат от ръководители. Отдълите при институтите и станциите се завеждат от началници на отдъли, а лабораториите — от началници на лаборатории.

Къмът отдълите на институтите и станциите се предвиждат необходимият брой специалисти и помощни технически персоналът.

Председателствующий Димитър Пешевъ: Които приематъ чл. 8, моля, да вдигнатъ ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Чл. 9. Вакантните длъжности: директори на институти и на станции, началници на ветеринарно-бактериологически станции, началници на областните станции за изкуствено осеменяване и болести при развъждането и на районни ветеринарно-контролни отдъли, ръководители на опитни полета и участъци и ветеринарно-контролни лаборатории, началници на отдъли при институтите и станциите, началници на лаборатории и специалисти при опитните и изследователски учреждения, се заематъ следът конкурсъ.

До конкурсъ се допускатъ лица съ следните ценозове:

1. За директори на централните и върховните институти — лица съ висше образование по специалността, съ държавенъ изпитъ и най-малко десетгодишна служба въ съответната областъ у насъ или въ чужбина и да съ признати за специалисти по настоящия законъ.

2. За директори на специалните институти — лица съ осемгодишна служба по специалността и да съ признати за специалисти по настоящия законъ.

3. За директори на земедълските и горско-стопанските опитни станции, началници на ветеринарно-бактериологически станции, районните ветеринарно-контролни отдъли, началници на областните станции за изкуствено осеменяване и болести при развъждането и началници на отдъли при централните, върховните и специалните институти — лица съ най-малко петгодишна служба по специалността.

4. За началници на химически отдъли — лица съ висше образование по химия или по земедълство, специализирани по земедълска химия и най-малко петгодишна служба по специалността.

5. За началници на машинни отдъли — лица съ висше земедълско или по машинно инженерство образование и най-малко петгодишна служба по специалността.

6. За началници на отдъли при станции, ръководители на полета, участъци и лаборатории — лица съ най-малко петгодишна служба по специалността.

7. За началници на отдъли при Централния метеорологически институт — лица съ висше физико-математическо или земедълско образование и най-малко петгодишна служба по специалността.

8. За специалисти при опитните, изследователски учреждения — агрономи, лесовъди, ветеринарни лъкари, химици, машинни инженери, културно-инженери, физико-математици и др. — лица съ съответно висше образование, разположени най-малко три години по специалността.

З а б е л е ж к а. Заварените отъ настоящия законъ лица на служба при земедълските изследователски и контролни институти, които нѣматъ предвиденото въ горните пунктове за длъжността образование, запазватъ длъжността си и могатъ да се явяватъ на конкурсъ.“

Председателствующий Димитър Пешевъ: Които приематъ чл. 9, моля, да вдигнатъ ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Чл. 10. Преценката на кандидатите се извършва отъ двама рецензенти, назначени съ заповѣдъ отъ министра на земедѣлството и държавните имоти, а именно: единъ професоръ, избранъ отъ съответния факултетски съветъ, и единъ специалистъ, избранъ отъ съответния съветъ при министерството.

И двамата рецензенти трѣбва да бѫдатъ избрани измежду специалистите, чиято компетентност е най-близка до дисциплината, по която се произвежда конкурсъ.“

Председателствующий Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 10, моля, да вдигнатъ ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Чл. 11. Конкурсътъ се обявява въ срокъ отъ три месеца. Преценката се прави върху всестранната дейност на кандидата въ областта на специалността му и него-вите печатни трудове. Рецензентите представятъ докладите си най-късно два месеца следъ назначаването имъ.“

Председателствующий Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 11, моля, да вдигнатъ ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Чл. 12. Съ приключване на конкурса, най-късно въ едномесеченъ срокъ, рецензентите докладватъ предъ специаленъ съветъ, назначенъ отъ министра на земедѣлството и държавните имоти, а именно:

а) за длъжности при Дирекцията на земедѣлството, скотовъдството и земедѣлското образование, въ съставъ: председателъ — директоръ на земедѣлството, скотовъдството и земедѣлското образование, и членове — деканъ на агрономо-лесовъдния факултетъ, единъ професоръ отъ същия факултетъ по най-близката до предмета на конкурса дисциплина, единъ професоръ отъ другъ факултетъ при Университета и трима хабилитирани специалисти по опитно дѣло при Министерството на земедѣлството и държавните имоти;

б) за длъжности въ Санитарно-ветеринарния отдъл, въ съставъ: председателъ — началникъ на Санитарно-ветеринарния отдъл, и членове — деканъ на ветеринарно-медицинския факултетъ, единъ професоръ отъ същия факултетъ по най-близката до предмета на конкурса дисциплина, единъ професоръ отъ другъ факултетъ при Университета и трима хабилитирани специалисти по опитно и институтско дѣло при Министерството на земедѣлството и държавните имоти;

в) за длъжности при Дирекцията на горите и лова, въ съставъ: председателъ — директоръ на горите и лова, и членове — деканъ на агрономо-лесовъдния факултетъ, единъ професоръ отъ същия факултетъ по най-близката до предмета на конкурса дисциплина, единъ професоръ отъ другъ факултетъ при Университета и трима хабилитирани специалисти по опитно дѣло при Министерството на земедѣлството и държавните имоти.

Тѣзи комисии, следъ изслушване докладите на рецензентите и станалите разисквания, избиратъ единъ отъ посочените кандидати. Решенията на комисията се взематъ съ тайно гласуване, протоколиратъ се и се представятъ на министра на земедѣлството и държавните имоти за одобрение.“

Председателствующий Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 12, моля, да вдигнатъ ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Чл. 13. Директорите на централните, върховните и специалните институти, назначени следъ успѣшенъ конкурсъ, се приравняватъ по заплата съ извѣредните професори въ Университета.

Директорите на земедѣлските и горско-стопанските опитни станции, началници на отдъли при централните, върховните и специалните институти, началници на областните ветеринарно-бактериологически станции, районните ветеринарно-контролни отдъли, началници на областните станции за изкуствено осеменяване и болести при развъждането, ръководителите на самостоятелните опитни полета, специалистите при земедѣлските, ветеринарните и горско-стопанските опитни институти и станции, изпълнявали успѣшно конкурсы, се приравняватъ по заплата съ редовните доценти въ Университета.“

Председателствующий Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 13, моля, да вдигнатъ ръка. Министерство, Събранието приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Чл. 14. Директорите на централните и върховните институти, заели длъжността съ конкурса и прослужили

на същата длъжност най-малко десет години, добиват право на повишение на заплата за редовен професоръ по реда, предвиден за конкурситъ по членове 10 и 11 на настоящия законъ.

Директоритъ на земедълските и горско-стопанските опитни станции, началниците на отдѣли при централните, върховните и специалните институти, началниците на областните ветеринарно-бактериологически станции, началниците на областните станции за изкуствено осеменяване и болестите при разъждането и ветеринарно-контролни отдѣли, заели длъжността съ конкурсъ и прослужили на същата длъжност най-малко пет години, добиват право на повишение на заплатата на извънреден професоръ при Университета по реда, предвиден за конкурситъ по членове 10 и 11 отъ настоящия законъ.

Забележка I. Всички длъжностни лица, назначени следъ конкурсъ, по силата на закона за земедълските опитни и контролни институти отъ 1924 г., наредбата-законъ за земедълско-стопанските, изследователски и контролни институти отъ 1936 г., отъ закона за санитарно-ветеринарната служба отъ 1924 г. и 1941 г. и -закона за горите отъ 1925 г. и заваренитъ на длъжност, запазват длъжностите и правата си и се ползват отъ постановленията, предвидени въ настоящия законъ.

Забележка II. При липса на лица, отговарящи на изисквания въ настоящия законъ ценъ, министърът на земедълствието и държавните имоти назначава временно други лица съ съответно образование и нуждния опитъ. Последните получават предвидените въ бюджета заплати.

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ чл. 14, моля, да вдигнатъ ръка. Министерство, Събралието приема.

Докладчикъ Димитър Марчевъ: (Чете)

„Чл. 15. Длъжностни лица, назначени следъ като съ изтържали предвидения въ чл. 8 на този законъ конкурсъ изпитъ, могатъ да бѫдат уволнявани по реда, предвиден за назначението имъ.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ чл. 15, моля, да вдигнатъ ръка. Министерство, Събралието приема.

Докладчикъ Димитър Марчевъ: (Чете)

„Чл. 16. За подготвяне на специалисти отъ отдѣлните специалности, Министерството на земедълствието и държавните имоти изпраща на работа въ институтите въ страната и въ чужбина лица съ съответно висше образование. Подборът на тези лица става чрезъ конкурсъ по специални правила.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ чл. 16, моля, да вдигнатъ ръка. Министерство, Събралието приема.

Докладчикъ Димитър Марчевъ: (Чете)

„Д. Сръдства за подпомагане дейността на опитните, изследователски и контролни учреждения.

Чл. 17. Всички институти и станции черпятъ сръдствата си отъ кредити, предвидени за целта въ бюджетите и въ специални фондове, образувани при Българската земедълска и кооперативна банка за подобряние на земедълското производство, за борба съ заразните болести по домашните животни и ветеринарно-лъчебното дѣло, които фондове се използватъ по бюджетъ отъ съответната дирекция.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ чл. 17, моля, да вдигнатъ ръка. Министерство, Събралието приема.

Докладчикъ Димитър Марчевъ: (Чете)

„Чл. 18. Апаратите, лабораторните принадлежности, реактивите, химикалите, специалитетите, книгите, списанията, семената, посадъчните материали и и.общо всички пособия и материали, необходими за дейността на институтите, станциите, опитните полета и лаборатории при министерството се освобождаватъ отъ всички видове вносни мита и такси.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ чл. 18, моля, да вдигнатъ ръка. Министерство, Събралието приема.

Докладчикъ Димитър Марчевъ: (Чете)

„Чл. 19. Всички произведения, отправени отъ и за опитните, изследователски и контролни институти и семепроизводителните стопанства, се превозватъ по българските държавни железници по специални намалени тарифи.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ чл. 19, моля, да вдигнатъ ръка. Министерство, Събралието приема.

Докладчикъ Димитър Марчевъ: (Чете)

„Е. Общи разпореждания.

Чл. 20. За приложението на настоящия законъ се изработватъ правила.

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ чл. 20, моля, да вдигнатъ ръка. Министерство, Събралието приема.

Докладчикъ Димитър Марчевъ: (Чете)

„Чл. 21. Настоящият законъ отменя наредбата-законъ за земедълските опитни и контролни институти отъ 1936 г., както и всички законоположения, които му противоречатъ.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ чл. 21, моля, да вдигнатъ ръка. Министерство, Събралието приема.

Законопроектъ е приетъ окончателно.

Минаваме къмъ точка втора отъ дневния редъ:

Второ четене на законопроекта за задължително застраховане на земедълските култури спрещу градушка.

Моля г-на докладчика да го докладва.

Докладчикъ Димитър Марчевъ: Г-да народни представители! Въ всички членове, комисията замѣни думите: „Застрахователъ“ отъ думите: „Застраховка спрещу градушка“ и думите: „общински управление“ съ думата „общинитъ.“ (Чете)

**ЗАКОНЪ
за задължително застраховане на земедълските култури
спрещу градушка.**

1. Основни положения.

Чл. 1. Въвежда се въ страната задължителна застраховка на земедълските култури спрещу градушка. Районите и видовете култури, които ще обема задължителната застраховка, се определят отъ Министерския съветъ, по докладъ на министра на земедълствието и държавните имоти.

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ заглавието и чл. 1, моля, да вдигнатъ ръка. Министерство, Събралието приема.

Докладчикъ Димитър Марчевъ: (Чете)

„Чл. 2. Не подлежатъ на задължително застраховане отдѣлни видове култури, чиято площ за отдѣлни стопанства е по-малка отъ единъ декаръ.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ чл. 2, моля, да вдигнатъ ръка. Министерство, Събралието приема.

Докладчикъ Димитър Марчевъ: (Чете)

„Чл. 3. Задължително се застрахова 60% за житните и 50% за останалите култури отъ доходната стойност на декаръ, определена отъ техническия комитетъ при Българската земедълска и кооперативна банка — застраховка спрещу градушка.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ чл. 3, моля, да вдигнатъ ръка. Министерство, Събралието приема.

Докладчикъ Димитър Марчевъ: (Чете)

„Чл. 4. Всички стопанът се свободенъ да застрахова земедълските си култури допълнително за по-голяма сума, доколкото доходната стойност на добива отъ тяхъ, съмната по указания въ чл. 3 начинъ, е по-голяма.

Допълнителната застраховка се сключва по изрично искане на стопанина, за което той прави отъдълко писмено предложение по реда, предвиден въ закона за доброволна застраховка на земедълските култури спрещу градушка.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приемат чл. 4, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събрането приема.

Докладчикъ Димитър Марчевъ: (Чете)

„Чл. 5. Службата по задължителната застраховка срещу градушка се изпълнява от общините, по реда и начина, определени въ специалния правилникъ.“

Всички стопанинъ декларира земедълските култури, подлежащи на задължително застраховане, както и плаща следумитъ се премии въ определените съ специалния правилникъ срокове.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приемат чл. 5, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събрането приема.

Докладчикъ Димитър Марчевъ: (Чете)

„Чл. 6. При допълнителната доброволна застраховка дължимитъ по нея премии и тъзи по задължителната застраховка се плащат изцѣло и предварително.“

При промънъ на собственика на застрахованите култури, новият собственикъ встъпва въ правата и задълженията на предишния. За невнесените дължими премии отговарят и двамата солидарно.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приемат чл. 6, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събрането приема.

Докладчикъ Димитър Марчевъ: (Чете)

„Чл. 7. Задължителната застраховка е въ сила на следния ден отъ декларирането на земедълските култури, а при допълнителната застраховка, за обявената по-горе застрахована сума — на следния ден след като предложението за същата постъпки въ Българската земедълска и кооперативна банка — застраховка срещу градушка.

Застраховать се плодоветъ или ония части, за които растението се отглежда.

Застраховката важи за количеството, но не и за качеството.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приемат чл. 7, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събрането приема.

Докладчикъ Димитър Марчевъ: (Чете)

„Премия.

Чл. 8. Размѣрът на годишните застрахователни премии се определя отъ техническия комитетъ възь основа на чувствителността на културите и мястото градобитен рисъкъ. Ако премията не е внесена доброволно или събрана по принудителен начинъ до деня на градушката, стопанинът губи правото на обезщетение.“

Комисията заличи второто изречение.

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приемат чл. 8, както се докладва, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събрането приема.

Докладчикъ Димитър Марчевъ: (Чете)

„Чл. 9. Освобождават се наполовина от премии стопаните, чиито застрахованите култури сѫ напълно унищожени до 15 май отъ наводнение, суша, болести и неприятели, безъ да сѫ пострадали отъ градушка, а изцѣло — за напълно непочинкали култури.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приемат чл. 9, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събрането приема.

Докладчикъ Димитър Марчевъ: (Чете)

„Чл. 10. Невнесените отъ застрахованите премии въ предвидените въ специалния правилникъ срокове се събират отъ общинските бирници и секретари-бирници съ 1% месечна лихва, по реда за събиране на прѣките данъци. По сѫщия начинъ се постъпват и съ глобите, неправилно изплатени обезщетения, възнаграждения и др.“

Събраните застрахователни премии, глоби, неправилно изплатените обезщетения, възнаграждения и др. общините внасят въ срока, установленъ отъ специалния правилникъ.

До пълното изплащане на премиите, доходът отъ застрахованите земедълски култури се съмта за заложенъ предъ Българската земедълска и кооперативна банка.

За осигуряване събирането на премиите, общините издаватъ преносителни, позовителни и други такива във връзка съ продажба, ползване отъ гори, паша и др., само следъ като застрахованият стопанинъ е напълно издължилъ премиите си по задължителната застраховка срещу градушка.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приемат чл. 10, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събрането приема.

Докладчикъ Димитър Марчевъ: (Чете)

„III. Оценка.

Чл. 11. Искането на оценка за причинени отъ градушка шети трбъва да се направи въ срокъ отъ три дни следъ падането на градушката, като не се съмта самият ден, през който е паднала последната. За тази цел пострадалите трбъва да заявят устно предъ съответната община, че иска оценка, като се разпише въ списъка на поисканите оценки лично или чрезъ изпратено отъ него лице.

Пропускането на горния срокъ отъ страна на застрахованите влъче следъ себе си загубване правото на обезщетение, освенъ ако за това има извинителни причини, уважени отъ Българската земедълска и кооперативна банка — застраховка срещу градушка.

Общината е длъжна най-късно въ срокъ отъ 24 часа следъ изтичането на горния срокъ да съобщи телеграфно въ Българската земедълска и кооперативна банка — застраховка срещу градушка, за искането на оценката.

Следъ получаване на съобщението за искане на оценка за загубитъ отъ градушка, Българската земедълска и кооперативна банка своевременно нареджа оценителите да извършат оценката.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приемат чл. 11, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събрането приема.

Докладчикъ Димитър Марчевъ: (Чете)

„Чл. 12. Оценката на загубитъ се извършва отъ назначени отъ Българската земедълска и кооперативна банка — застраховка срещу градушка, заклети оценителни, които не бива да бѫдат отъ околната, къмъ която спада пострадалото населено землище. При оценка на загуби оценителятъ се придвижава отъ представител на общината и на застрахования. Отсѫтствието на застрахования или неговия пътномощникъ не спира извършването на оценката.

За оценителите могатъ да бѫдат назначени само лица съ земедълско образование, добили право да извършват такива оценки следъ успѣшно завършване на особенъ подготовител курсъ и полагане на установената отъ закона клетва.

При недостатъчно такива лица, допускат се за оценители и други подходящи лица.

Заваренитъ отъ закона, признати отъ Българската земедълска и кооперативна банка — застраховка срещу градушка, оценителите запазватъ правото си на оценители и западре.

Всички лица съ земедълско образование, които сѫ на държавна или общинска служба, ставатъ по задължение оценителни и, ако не сѫ придобили това качество по досега действуващите наредби на банката, длъжни сѫ въ срокъ отъ 6 месеца отъ влизането на закона въ сила или въ три месеца отъ назначаването имъ, ако то последва по-късно, да завършватъ подготовките курсъ за оценителни и положатъ установената клетва.

Лицата, получили качеството оценитель, сѫ длъжни да бѫдат всѣко време въ услуга на банката и да изпълняватъ нареджанията ѝ за оценка и контрола, безъ отлагане. Отъ това задължение се освобождават всички ржководни длъжностни лица въ Министерството на земедѣлието и държавните имоти, областните директори по земедѣлието, агрономическите персоналъ при държавните стопанства и опитните станции, преподавателските персоналъ въ Университета и директорите и учителите въ срѣдните земедѣлски училища. Освобождават се отъ това задължение, по заповѣдъ на министра на земедѣлието и държавните имоти, и други длъжностни и частни лица. Действията на оценителите подлежатъ на контрола отъ страна на Българската земедѣлска и кооперативна банка — застраховка срещу градушка.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приемат чл. 12, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събрането приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Чл. 13. Оценката на загубите от градушка бива предварителна, окончателна и провърочна.

Недоволни отъ дадена оценка пострадали стопани могат да искат нова, която се извършва отъ другъ оценител, назначенъ отъ Българската земедѣлска и кооперативна банка — застраховка срещу градушка. Втората оценка е окончателна.

Искането на новата оценка трѣба да стане чрезъ общината писмено и по единично най-късно въ седмиченъ срокъ отъ деня, въ който застрахованиятъ е уведоменъ за оценката.

Общината е длѣжна веднага да уведоми телеграфно Българската земедѣлска и кооперативна банка — застраховка срещу градушка, за исканата втора оценка.

По съображения на Българската земедѣлска и кооперативна банка — застраховка срещу градушка, може да се назначи провърочна оценка, резултатътъ отъ която е окончателенъ и не подлежи на обжалване.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 13, моля, да вдигнатъ рѣка. Министерство, Събранieto приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Чл. 14. Разноситъ по оценката сѫ за смѣтка на Българската земедѣлска и кооперативна банка — застраховка срещу градушка.

Неправилно поискани оценки отъ застрахованите оставатъ за тѣхна смѣтка. Това се отнася за случаите, когато застрахованите лица безъ основание предизвикватъ повикването на оценителите да извършватъ на оценки.

На оценителите, натоварени да извършватъ оценки, не зависимо отъ това, дали сѫ държавни чиновници или не, се заплащатъ пътни и дневни пари въ особенъ размѣръ, определенъ отъ Българската земедѣлска и кооперативна банка — застраховка срещу градушка.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 14, моля, да вдигнатъ рѣка. Министерство, Събранieto приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Чл. 15. Загуби отъ градушка до 10% не се обезщетяватъ. При загуби отъ 10-20% се обезщетяватъ половината отъ загубите, а при по-голѣми загуби се обезщетяватъ горницата надъ 10%.“

Комисията заличи второто изречение.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 15, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Министерство, Събранieto приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Чл. 16. Застрахованиятъ нѣма право да прехвърли или залага правото си на обезщетение другиму. Върху сѫщото обезщетение не може да се налага запоръ, обаче отъ обезщетението се удържа предварително вземанията на Българската земедѣлска и кооперативна банка — застраховка срещу градушка, произлизщи отъ застраховката.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 16, моля, да вдигнатъ рѣка. Министерство, Събранieto приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Чл. 17. Обезщетението се изплаща на застрахованиятъ най-късно до края на календарната година.

Изплащането на обезщетенията става чрезъ общинските управлени, които могатъ да задържатъ отъ сѫщите само дължимите по застраховката суми.

Изплащането на обезщетенията се извършва въ 10-дневенъ срокъ отъ превеждане сумите въ община.

Обезщетенията, които не се изтеглятъ до три години отъ деня въ който е съобщено на пострадалия окончателниятъ имъ размѣръ, оставатъ въ полза на резервния фондъ на Българската земедѣлска и кооперативна банка — застраховка срещу градушка.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 17, моля, да вдигнатъ рѣка. Министерство, Събранieto приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)**„IV. Източници и срѣдства за застраховката.**

Чл. 18. Изплащането на обезщетенията и другите разходи на Българската земедѣлска и кооперативна банка — застраховка срещу градушка, става отъ годишните застрахователни премии. Когато последните се окажатъ недостатъчни за да се изплатятъ напълно обезщетенията, за доплащане на сѫщите се използватъ срѣдствата отъ резервния фондъ, като за една година могатъ да се употребятъ най-много до $\frac{3}{4}$ отъ наличните му срѣдства.

Ако и следъ това срѣдствата се окажатъ недостатъчни, Българската земедѣлска и кооперативна банка отпуска необходимия кредитъ на застраховката срещу градушка подъ гаранция на държавата, като лихвите на сѫщия сѫ за смѣтка на държавата и се вписватъ въ бюджета на Министерството на земедѣлството и държавните имоти.

Българската земедѣлска и кооперативна банка — застраховка срещу градушка, изплаща склонените заеми отъ излишните си презъ следващите години.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 18, моля, да вдигнатъ рѣка. Министерство, Събранieto приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Чл. 19. 40% отъ опредѣлените годишни премии се събиратъ отъ застрахованите, а 60% отъ тѣхъ се изплащатъ отъ Българската земедѣлска и кооперативна банка за смѣтка на резервния фондъ, като Българската земедѣлска и кооперативна банка авансира на застраховка срещу градушка най-късно до края на м. февруари въ необходимия размѣръ.

Предварителното изчисление на премиите става въз основа на предшествуващата година.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 19, моля, да вдигнатъ рѣка. Министерство, Събранieto приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Чл. 20. Резервниятъ фондъ се образува отъ 200.000.000 л., внесени единократно отъ държавата, чрезъ склонене на 5.5% вътрешенъ държавен облигационенъ заемъ, емитирането на който трѣба да стане най-късно въ месецъ следъ публикуване настоящия законъ въ „Държавенъ вестникъ“.

Срѣдствата на резервния фондъ се засилватъ съ ежегодни вноски:

- 10% отъ печалбитъ на Дирекция храноизносъ;
- отъ увеличение бандерола на тютюновите издѣлія, а именно:

1) по 50 л. на килограмъ за качествата специални, екстра и първо качество;

2) по 25 л. за килограмъ за качествата II и III папироси и I, II и III рѣзанъ тютюнъ;

3) отъ увеличение акциза за вината, бирата и материали, отъ които се вари ракия, а именно:

1) по 0.50 л. на литъръ каша отъ ябълки, круши, кумбули, каша отъ медъ, вино отъ прѣсно грозде, малиново вино и по 1 л. на литъръ бира, каша отъ сливи (зимни), каша отъ всѣкакви други прѣсни плодове, вино, предназначено за варене на спирть или ракия, вино отъ медъ, отъ ябълки, отъ круши и други прѣсни плодове;

2) 20% отъ поземления данъкъ;

3) глоби, отбиви, непотърсени обезщетения, дарения и др.;

4) излишните отъ постѣплението на Българската земедѣлска и кооперативна банка — застраховка срещу градушка.

Тия приходи се внасятъ направо въ Българската земедѣлска и кооперативна банка — застраховка срещу градушка, по нарочна смѣтка, веднага следъ постѣплението имъ, съ изключение на тия по букви „а“ и „е“, които се внасятъ следъ приключване на годишните баланси.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 20, моля, да вдигнатъ рѣка. Министерство, Събранieto приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„V. Уредба (организация и управление).

Чл. 21. Провеждането на установената съ настоящия законъ застраховка се възлага на застрахователния отдѣл при Българската земедѣлска и кооперативна банка.

Смѣтките и фондовете на тази застраховка се водят, приключват и управляват отдельно отъ тѣзи на останалите видове застраховки, уредени при сѫщия отдѣл.

Въ първата алинея на този членъ комисията заличи думите: „застрахователния отдѣл при“.

Председателствующъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 21, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Министерство, Събраницето приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Чл. 22. За разрешението на техническиятъ въпроси и изработването на техническиятъ наредби въ връзка съ провеждането на установената съ настоящия законъ застраховка при застрахователния отдѣл се създава технически комитетъ, въ съставъ: председателъ — администраторъ на застрахователния отдѣлъ, и членове: начальникъ на отдѣлението, юрисконсултъ на застрахователния отдѣлъ и начальникъ на отдѣла за земедѣлско производство при Министерството на земедѣлието и държавните имоти и единъ представител на Министерството на финансите.“

Решенията на техническия комитетъ, съ които се опредѣля застрахованата стойност на декарь и най-голѣмата допустима застрахована сума при допълнителната застраховка, подлежат на одобрение отъ Министерския съветъ. Изработените отъ комитета правилници и наредби по прилагането на закона и провеждането на застраховката се одобряват отъ министра на земедѣлието и държавните имоти, а останалите решения на комисията — отъ управителя на банката.“

Въ първата алинея на този членъ следъ думите: „юрисконсултъ на застрахователния отдѣлъ“ се заличава думата „и“, вмѣсто нея, се поставя запетая.

Председателствующъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 22, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Министерство, Събраницето приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Чл. 23. Общините сѫ помощни органи на Българската земедѣлска и кооперативна банка — застрахователенъ отдѣлъ, въ дейността му по застраховката на земедѣлските култури срещу градушка. Тѣ извѣршватъ възложената имъ работа безвъзмездно.“

За отправление на службата по застраховката общинскиятъ съветъ назначава единъ измежду чиновниците на общината за завеждащъ службата, като му поставя въ услуга нуждния помощникъ персоналъ. На натоварените съ службата лица банката може да плаща определено възнаграждение въ зависимост отъ извѣршената работа.“

Въ първата алинея на този членъ тирето и думите: „следъ него „застрахователенъ отдѣлъ“ се заличаватъ, а думата „му“ става „й“.“

Председателствующъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 23, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Министерство, Събраницето приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Чл. 24. Надзорътъ и провѣрката по прилагане и изпълнение на застраховката въ общините се възлага на общинските кметове. Върховниятъ надзоръ се упражнява отъ органите на банката.“

Председателствующъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 24, моля, да вдигнатъ рѣка. Министерство, Събраницето приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Чл. 25. Българската земедѣлска и кооперативна банка — застраховка срещу градушка, се освобождава отъ всички данъци, берии, гербови, пощенски и други такси въ връзка съ провеждането на застраховката, установена съ настоящия законъ.“

Писмовната, парично-посилочната, телеграфната и телефонна кореспонденция на застрахователния отдѣл и

неговите органи (общински управлени, кооперации, оценители, агрономства, чиновници на учреждения и пр.) въ връзка съ сѫщата застраховка сѫ бесплатни.

Превеждането на суми отъ дължими при тия застраховки премии ставатъ чрезъ клоновете на агенциите на Българската земедѣлска и кооперативна банка или Пощенската чекова служба бесплатно.“

Въ втората алинея на този членъ, вмѣсто думите „застрахователенъ отдѣлъ“, се поставятъ думите „Българската земедѣлска и кооперативна банка — застраховка срещу градушка“.

Председателствующъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 25, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Министерство, Събраницето приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„VI. Наказателни разпореждания.

Чл. 26. Застрахованъ, който умишлено дава невѣрни сведения съ цель да ощети застрахователния отдѣлъ или съдействува за увеличение на загубите или не спазва постановленията на настоящия законъ, специални правила и наредби, губи правото на обезщетение.“

Думите „застрахователенъ отдѣлъ“ се замѣнятъ съ думите „Българска земедѣлска и кооперативна банка — застраховка срещу градушка.“

Председателствующъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 26, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Министерство, Събраницето приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Чл. 27. Стопанинъ, който не заяви или заяви невѣрно или непълно своите земедѣлски култури за задължително застраховани, губи право на обезщетение за тѣхъ, като заплаща следващата се за незаявениетъ култури годишна премия.“

Въ този членъ думата „застраховани“ става „застраховане“.

Председателствующъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 27, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Министерство, Събраницето приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Чл. 28. За неизпълнение или несвоевременно изпълнение на задълженията по настоящия законъ, специални правила и свързаните съ тѣхъ наредби на Българската земедѣлска и кооперативна банка — застраховка срещу градушка, общинските кметове се глобяватъ отъ управителния съветъ на банката отъ 100 до 5.000 л. въ полза на резервния фондъ.“

За ненавременно отчитане на събрани застрахователни премии или използването на сѫщите за други цели, кметътъ и отчетникъ при общината плаща законните лихви, глобявай се отъ управителния съветъ на банката отъ 5.000—30.000 л. въ полза на резервния фондъ и отговаряте углавно по чл. 421 отъ наказателния законъ.

Решенията на управителния съветъ на банката за глобяване подлежат на обжалване предъ съответния околовийски сѫдъ въ двумесеченъ срокъ отъ връждането му на глобения.

Решението на сѫда е необжалваемо.“

Председателствующъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 28, моля, да вдигнатъ рѣка. Министерство, Събраницето приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Чл. 29. Оценителите и дължностните лица, които съдействуваатъ на стопаните да укриватъ подлежащи на задължително застраховане култури, или да увеличаватъ загубите, подлежатъ на уволнение и отговаряте углавно.“

Председателствующъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ чл. 29, моля, да вдигнатъ рѣка. Министерство, Събраницето приема.

Докладчикъ Димитъръ Марчевъ: (Чете)

„Чл. 30. Следъ въвеждането на задължителната застраховка държавата престава да опрощава данъци на имоти, уредени отъ градушка, и не дава никакви помощи и заеми на пострадалите отъ градушка.“

Разпорежданията на този членъ важат и за фонда „Обществени бедствия“.

Въ първата алинея думите „и заеми“ се зачертават.

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приемат чл. 30, както се докладва, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събрането приема.

Докладчикъ Димитър Марчевъ: (Чете)

„Чл. 31. Специален правилникъ, който определя подробностите по приложението на този законъ, се изработва от техническия комитетъ, одобрява се отъ министра на земеделието и държавните имоти и се обнародва въ „Държавен вестникъ“.

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приемат чл. 31, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събрането приема.

Докладчикъ Димитър Марчевъ: (Чете)

„Чл. 32. Настоящият законъ влиза въ сила на следната година, след като се внесе напълно резервният фондъ въ размърба, показван въ чл. 20“.

Този членъ добива следната редакция: „Настоящият законъ отмъня всички закони, които му противоречат“.

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приемат чл. 32, както се докладва, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събрането приема.

Законопроектъ е приетъ окончателно. (Ръкописка)

Минаваме на точка трета отъ дневния редъ:

Първо четене на законопроекта за разрешаване на управлението на държавните мини да поеме задължение за доставки за нуждите на държавните мини въ размърба на 100.000.000 л., платими въ повече отъ 3 бюджетни години.

Моля г-на докладчика да докладва.

Докладчикъ Светославъ Славовъ: (Чете)

„МОТИВИ

Къмъ законопроекта за разрешаване на управлението на държавните мини да поеме задължение за доставки за нуждите на държавните мини въ размърба на 100.000.000 л., платими въ повече отъ три бюджетни години.

Г-да народни представители! За осигуряване на редовното производство на държавните въглища и рудни мини съм нуждни различни съоружения и материали, които тръбва да се доставят отъ странство. Въ спогодбата между правителствата на Германия и България за глобална сдълга през 1941/1942 г. съм предвидени доставките на част отъ горните съоружения и материали. Тъй като последните ще се използват за инвестиции, които ще служат за редъ години, а ще тръбва да бъдат изплатени веднага, разходитъ не могат да бъдат предвидени въ редовния бюджетъ на държавните мини, а ще тръбва да се покрият отъ съответенъ заемъ. За целта е пригответъ приложението на законопроектъ, който е подобенъ на гласуваниятъ закони за Дирекцията на българските държавни железнци и за Дирекцията на строежката.

Горното като ви излагамъ, моля, г-да народни представители, да разгледате и гласувате тукъ приложението на законопроектъ за разрешаване на управлението на държавните мини да поеме задължение за доставки за нуждите на държавните мини въ размърба на 100.000.000 л., платими въ повече отъ три бюджетни години.

Гр. София, 28 януари 1942 г.

Министъръ на търговията, промишлеността и труда:

Д-ръ Сл. Загоровъ

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за разрешаване на управлението на държавните мини да поеме задължение за доставки за нуждите на държавните мини въ размърба на 100.000.000 л., платими въ повече отъ три бюджетни години.

Чл. 1. Разрешава се на управлението на държавните мини да поеме задължение, въ размърба на 100.000.000 л., за доставки отъ Германия на руднични машини и съоружения, съчвии машини, локомотиви, релси, стрелки, вагонетки, инструменти, желъзо, стомана, телени въжета и други машини и материали.

Задълженята да засегнатъ последователно до седем бюджетни години, начиная отъ бюджета на 1943 г. за изплащане погашенията, а за плащане на лихвите начиная отъ 1 януари 1942 г., чрезъ полугодишни вноски.

Чл. 2. Означението въ чл. 1 доставки да станат по реда, определен отъ закона за експлоатацията на държавните мини и правилника имъ за извършване предприятията и доставките, като държавните мини и договорящите съ държавните мини страни се освобождават отъ всички данъци, налози, мита, бери, такси, гербовъ налогъ и др. по който и да било законы, съ изключение на представителския данъкъ, който да се плаща въ размъръ, важещъ законно въ деня на подписване договора.

Чл. 3. Изплащането доставките по този законъ да става отъ Българската народна банка, и то на следните срокове:
а) 1/3 при поръчването (подписането на договора);
б) 1/3 при приемането въ полуготово състояние и
в) 1/3 (остатъкъ) при доставянето.

Отпускането на аванси по горния редъ да става срещу гаранции (контра-акредитивъ) отъ български или чужди банки, одобрени отъ дирекционния комитетъ на държавните мини, следъ като предварително е взето мнението на Българската народна банка.

Ако се касае за стоки, при които не съм необходими нито за строежа, нито за конструктивната имъ работа специални срокове, плащането на втората и третата вноски става наведнажъ при доставянето.

Забележка. Междуиното (частично) приемане въ полуготово състояние, въ зависимост отъ което ще стане плащането на 1/3 по буква „б“ на настоящия членъ, да се определя споредъ естеството на предприятието въ договора.

Чл. 4. Българската народна банка да извърши плащанията по този законъ следъ предварително дадено съгласие отъ Върховната съдебна палата За изплатените отъ българската сума държавните мини да издават на нейно име съкровищни бонове, съ годишина лихва, равна на официалния сконто въ процентъ на банката, която лихва, обаче, въ никакъ случай не може да надминава 5%, считано отъ датата на превода на сумите до съответните падежи, по предварително одобрение отъ Върховната съдебна палата съмѣтки за лихвите. Боновете могат да бъдат авансови и такива за изплащане стойността на изпълнени и редовно приети доставки, както и само за лихвите.

Разрешава се на Българската народна банка да увеличи процента, предвиден въ забележката къмъ чл. 36, пунктъ 17, отъ устройствения ѝ законъ, до размъръ на поетите задължения, посочени въ чл. 1 на настоящия законъ.

Чл. 5. Необходимите кредити за изплащане издадени съкровищни бонове за сумата 100.000.000 л. и за съответните на тази сума лихви да се предвиждат ежегодно въ бюджета на държавните мини, начиная отъ 1 януари 1942 г. само за лихвите, а отъ 1 януари 1943 г. и за погашенията.

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Които г-да народни представители приемат на първо четене законопроекта за разрешаване на управлението на държавните мини да поеме задължение за доставки за нуждите на държавните мини въ размъръ на 100.000.000 л., платими въ повече отъ три бюджетни години, моля, да вдигнат ръка. Министерство, Събрането приема.

Законопроектъ отива въ комисията.

Г-да народни представители! Постъпили съм:

Отъ Министерството на обществените сгради, пътища и благоустройството — законопроектъ за измѣнение и допълнение на закона за учредяване на Дирекция за електрификацията на Северна България.

Отъ същото министерство — законопроектъ за язовира „Росица“.

Раздадени съм на г-да народните представители и ще бъдат поставени на дневен редъ.

Минаваме на точка четвърта отъ дневния редъ:

Първо четене на законопроекта за ограничение производството на хлъбъ отъ фурни съ малъкъ капацитетъ.

Моля г-на докладчика да докладва.

Докладчикъ Светославъ Славовъ: (Чете)

„МОТИВИ

къмъ законопроекта за ограничение производството на хлъбъ отъ фурни съ малъкъ капацитетъ.

Г-да народни представители! Една отъ причините за производството въ страната на недоброкачество, а същевременно и скъпъ хлъбъ, е и тази, че доста голъмъ брой фурни въ страната съмъ съ твърде малъкъ капацитетъ, който не позволява едно рационално и качествено производство.

Тъй като производството на качествен хлъбъ е отъ особена важност сега, когато хлъбът се произвежда не само отъ чисто пшенично брашно — налага се една реорганизация на хлъбопечето.

Ето защо, въ стъгласие съ Българския занаятчийски съюз, се реши да се забрани производството на хлъбъ въ по-голъмтъ градове въ царството отъ фурни, които имат малъкъ капацитетъ, срещу обезщетение на затворените фурни.

Същевременно да се разреши и производството на хлъбъ не само съ пресована мая, но и съ други видове мая, обаче подъ контрола на Главното комисарство на снабдяването.

Оформяването на така взетото решение се съдържа въ предложението законопроектъ, който азъ ви моля, г-да народни представители, да одобрите и гласувате.

Гр. София, 28 януари 1942 г.

Министъръ на търговията, промишлеността и труда:
Д-ръ Славчо Загоровъ

ЗАКОНОПРОЕКТЪ за ограничение производството на хлъбъ отъ фурни съ малъкъ капацитетъ.

Чл. 1. Въ градските общини, които ще опредъли Министерскиятъ съветъ, се забранява производството на хлъбъ отъ фурни, които имат производственъ капацитет по-малъкъ отъ този, който ще бъде установенъ отъ Главното комисарство на снабдяването следъ вземане мнението на мѣстното хлъбарско сдружение.

Чл. 2. Самостоятелниятъ майстори хлъбари, на които се забранява да произвеждатъ хлъбъ, съгласно чл. 1 на настоящия законъ, се обезщетяватъ отъ държавата съ суми, предвидени въ бюджета на Министерството на търговията, промишлеността и труда, въ размѣръ най-много на едно-годишния чистъ доходъ, изчисленъ съгласно специаленъ правилникъ, който ще бъде издаденъ отъ министъра на търговията, промишлеността и труда въ съгласие съ министъра на финансите.

Майсторитъ-хлъбари, на които се забранява да произвеждатъ хлъбъ, съгласно чл. 1, се предпочитатъ като майстори и работници въ голъмтъ фурни за производството на хлъбъ и като продавачи на произведенията на тези фурни.

Чл. 3. Настоящиятъ законъ влиза въ сила отъ деня на обнародването му въ „Държавенъ вестникъ“ и отмѣня всички законоположения и наредби, които му противоречатъ.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Има думата народниятъ представител г-нъ Игнатъ Хайдуловъ. — Не се обажла.

Има думата народниятъ представител г-нъ Дочо Христовъ.

Дочо Христовъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Взехъ думата, за да изкажа само нѣколко мисли въ връзка съ предложението на законопроектъ за ограничение производството на хлъбъ отъ фурни, които имат производственъ капацитетъ по-малъкъ отъ този, както се казва въ чл. 1, който ще бъде установенъ отъ Главното комисарство по продоволствието. Тази мѣрка е много навременна, защото хлъбът е единъ отъ главните продукти, които служатъ за прехрана на широката маса. Сега производството на хлъбъ е пръснато между много дребни хлъбопекарници и поради това често пѫти той се произвежда при недостатъченъ контролъ на санитарните власти, отъ една страна, и, отъ друга страна, особено сега, когато дажбата на хлъбъ е ограничена, дава съ възможност на хлъбарите, чинятъ фурни иматъ малко производство на хлъбъ, да търсятъ печалбата или въ недизпичането на хлъбъ, или въ повечето влага, или въ ексика на хлъба. Затова би трѣбвало да се направи всичко възможно, за да се даде на една фурна по-масово производство на хлъбъ, което ще намали производствените разноски и ще подобри качеството на хлъба. Азъ мога да ви кажа една много дребна сѣмѣтка. Въ една фурна съ производство до 300 хлъба, производствените разноски сѫ наред 1.76 л. на хлъбъ. Ако, обаче, производството е 500 хлъба и нагоре, производствените разноски веднага спадатъ на 97 ст. на хлъбъ, най-много до 1.03 л. на хлъбъ, което значи, че разликата отъ 70-80 ст. на хлъбъ при едно по-голъмо производство може да послужи за подобрење качеството на хлъба, което пъкъ е отъ полза за народното здраве.

Желателно е, обаче, да бъде уясненъ единъ въпросъ, а именно: дали минималниятъ производственъ капацитетъ на фурните, които ще бъде опредѣленъ отъ Главното

комисарство по продоволствието, ще бъде еднакъвъ за всички градове въ страната, или пъкъ ще бъде различенъ, съобразно съ населението, съобразно съ производството на хлъбъ, съобразно съ производствените разноски въ даденъ градъ. Има градове въ страната, които иматъ по нѣколко малки фурни, които задоволяватъ нуждите на населението, но нито една отъ тѣхъ може да нѣма онзи минималенъ производственъ капацитетъ, който ще опредѣли Главното комисарство по продоволствието. И азъ бихъ молилъ г-на министъра на търговията да обясни, дали минималниятъ производственъ капацитетъ на фурните, който ще бъде опредѣленъ отъ Главното комисарство по продоволствието, ще бъде еднакъвъ за всички градове въ страната, или пъкъ ще бъде различенъ, съобразно съ населението, съ производствените разноски, въобще съ мѣстните условия. Ясно е, че ако се опредѣля единъ минималенъ производственъ капацитетъ на фурните общъ за всички градове, ще трѣба въ нѣкои градове да бѫдатъ затворени всички хлъбопекарници.

Министъръ д-ръ Славчо Загоровъ: Различенъ ще бѫде.

Дочо Христовъ: Значи, ще бъде различенъ.

Би трѣбвало да се уреди и начинътъ, по който лишените ще иматъ право да произвеждатъ хлъбъ майстори-хлъбари ще бѫдатъ предпочитани и наложени като майстори и работници въ голъмтъ фурни, които ще взематъ тѣхното производство на хлъбъ.

Въ връзка съ внесения законопроектъ азъ искахъ да поставя на вниманието на г-на министъра на търговията и другъ единъ въпросъ, който сѫщо така е отъ голъмо значение за качеството на производствения хлъбъ. Г-да народни представители! Съ чл. 7 отъ правилника за контрола върху производството и пласмента на тѣстенинъ производствения, който е още отъ 1911 г., когато модерното мелене на насъ не бѣше така широко разпространено както днесъ, когато меленето ставаше въ обикновените мелница и караджайки, забранено е да се произвежда хлъбъ съ срѣдна влага между кората и срѣдата по-голяма отъ 35% и само за срѣдата — по-голяма отъ 42%. Въ следващия чл. 8 на този правилникъ изрично се забранява мѣсенето на хлъбъ отъ влажно брашно. Правилникътъ отъ 1911 г. е ималъ предвидъ мѣсенето на хлъбъ отъ брашно, което се произвежда въ обикновените мелници и което е сухо или, по-право, което съдържа само естествената влага, която се намира въ зърното. Днесъ, обаче, при модерното мелене на житото; при валцовото мелене на зърното, при което то се люси въ концентрични кръгове и се валятъ най-напредъ едри трици, следъ това дребни трици, следъ туй брашно петорка, четворка, тройка, двойка, нула, гръсъ, зърното трѣба да бѫде овлажнено допълнително. Това допълнително овлажняване на зърното дава още влага на самото брашно.

Отъ друга страна, преди известно време, за да се получи цената на хлъба, такава каквато е опредѣлена отъ Министерския съветъ или Главното комисарство, даде се единъ рандеманъ на производството на хлъбъ до 135 хлъба отъ 100 кгр. брашно, като се допуска влага въ брашното до 14%. Това значи, че отъ 100 кгр. брашно, въ което има вече 14%, влага, за да бѫдатъ произведени 135 хлъба, ще трѣбва да се прибави вода 35%. Значи, въ 135 кгр. хлъбъ има 49 литра вода, или 36.6% — повече, отколкото правилникътъ за контролата на производството и пласмента на тѣстенинъ произведечия допуска. Санитарните власти намиратъ, че такъв хлъбъ е вреденъ за здравето и затуй, прилагайки правилника, съставятъ ма-сово актове на хлъбопекарите.

Безъ да се впускамъ въ повече подробности, обръщамъ вниманието на уважаемия г-нъ министър на търговията върху обстоятелството, че трѣбва да бѫде прегледанъ този правилникъ или ще трѣбва да се намали рандеманъ на производството на хлъбъ отъ брашно, за да се получи влага такава, каквато се иска споредъ този санитаренъ правилникъ, или ще трѣбва да се допусне — ако това не е вредно — по-голяма влага. Или трѣбва, най-сетне, да се разшири цената на хлъба съобразно съ производствените разноски и цената на брашното при по-малъкъ рандеманъ на хлъбъ отъ брашно, за да не се излага на рисъкъ цѣлото хлъбопекарско съсловие, което при най-голъма отъ 36.6% влага, когато по правилника се полага, да има най-много 35% влага. Това е единъ въпросъ, който има връзка съ този законопроектъ. Безъ да настоявъмъ да се разреши въ този законопроектъ, азъ се ползвамъ отъ случая да помоля г-на министъра на търговията

да се занимае съ този въпросъ, защото изпадаме въ една конфузия: съ една заповѣдь искаме да се произведе такъвъ рандеманъ хлѣбъ, а санитарните власти държатъ на правилника и въ края на краишата се получава едно положение, че ония хлѣбари, на които искаме да регламентираме професията чрезъ създаване на масово производство на хлѣбъ, като се затворятъ малките фурни, пакъ ще продължатъ да произвеждатъ хлѣбъ съ 36-6% влага, което се забранява отъ санитарния правилникъ, че понасятъ непрекъснато санкциониратъ на този правилникъ, и че продължи смущението въ производството на хлѣбъ, което смущение, предполагамъ, е довело министерството до решението да внесе този законопроектъ за уреждане на хлѣбопекарството.

Азъ намирямъ, че този законопроектъ е много навременъ, че той ще трѣба да бѫде приетъ съ нѣкои поправки, които се намѣрятъ за необходими, но ще трѣба, когато организираме масово едно по-добро, по-лесно контролираме производство на хлѣбъ, сѫщевременно да създадемъ обективните условия за такова производство, което ще бѫде отъ интересъ както за хлѣбаритъ, така и за контролната власть и за консуматоритъ, които ще иматъ по-доброкачественъ хлѣбъ. (Рѣкописъ)

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Разискванията сѫ приключени. Ще поставя на гласуване.

Които отъ г-да народните представители приематъ на първо четене законопроекта за ограничение производството на хлѣбъ отъ фурни съ малъкъ капацитетъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Министърство, Събранието приема.

Законопроектътъ отива въ комисията.

Минаваме къмъ последната точка, пета, отъ дневния редъ:

Първо четене на законопроекта за измѣнение и допълнение на членове 14, 61, 62, 65, 70, 75, 85, 117, 118, 119 и 120 отъ закона за минитъ.

Г-да народни представители! Предвидъ на това, че законопроектътъ е доста дълъгъ, моля да се съгласите да прочетатъ само мотивите. Които приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ рѣка. Министърство, Събранието приема.

Моля г-на докладчика да ги прочете.

Докладчикъ Светославъ Славовъ: (Чете)

МОТИВИ

Къмъ законопроекта за измѣнение и допълнение на членове 14, 61, 62, 65, 70, 75, 85, 117, 118, 119 и 120 отъ закона за минитъ.

Г-да народни представители! Законътъ за минитъ се нуждае отъ нѣкои измѣнения.

По чл. 14:

Сѫщиятъ членъ се измѣня въ смисъль, че се прави ново раздѣление на изкопаемите вещества по категории.

Въ стария текстъ на закона петролътъ, озокеритътъ, асфалтътъ, битуминозните вещества и каменниятъ вѫглища сѫ поставени въ една и сѫща категория.

Това обстоятелство затруднява разработването на обектитъ, понеже въ единъ обектъ, въ който има каменни вѫглища и петролъ, концесионерътъ по свое усмотрение може да разработва само едното изкопаемо вещество, безъ другъ да може да иска право за дълрене, респективно концесия, за друго изкопаемо.

По членове 61 и 62:

Ония отъ запазенитъ отъ държавата периметри, които, следъ като бѫдатъ проучени въ геологико и монтанистично отношение, се окаже, че не представляватъ интересъ за държавата, трѣба да бѫдатъ освободени.

Въ стария текстъ на закона не се предвижда освобождаване на такива периметри, вследствие на което боятъ на запазенитъ отъ държавата периметри, които не представляватъ интересъ, се увеличава ежегодно.

По членове 65 и 75:

За да се наследи добиването на руди и метали въ страната, необходимо е да се направятъ нѣкои обелекчения на ония предприятия, които ще преработватъ добитите у насъ руди.

Съ даване права и задължения на такива предприятия, наравно съ тия на минитъ концесии, създава се възможностъ, всички добивани у насъ руди да бѫдатъ преработвани въ страната, вмѣсто да се изнасятъ въ чужбина, което е отъ полза за стопанството.

Съ забележка II къмъ чл. 65 се цели да се премахнатъ сѫществуващите досега недоразумения относно причиняването на минитъ предприятия подъ режима на закона

за индустрията или други фискални закони, съ което се прѣчеше на тѣхното развитие.

По членъ 70:

Предвижда се, че прехвърлянето не само на минитъ концесии, но и на периметрите да става подъ контрола на министър на търговията, промишлеността и труда.

По членове 117-120:

Предвижда се увеличение на налаганите глоби къмъ ония собственици на периметри и концесии, които не изпълняватъ нареджанията и предписанията на администрацията по минитъ.

Въ досегашния законъ предвидените досега глоби сѫзнизи, и глобяването на неизправните концесионери бѫ безрезултатно.

Като ви излагамъ горното, г-да народни представители, моля да разгледате и гласувате тукъ приложения законопроектъ за измѣнение и допълнение на членове 14, 61, 62, 65, 70, 75, 85, 117, 118, 119 и 120 отъ закона за минитъ.

Гр. София, януари 1942 г.

Министъръ на търговията, промишлеността и труда:

Д-ръ Славчо Загоровъ

(Ето текстътъ на законопроекта:

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за измѣнение и допълнение на членове 14, 61, 62, 65, 70, 75, 85, 117, 118, 119 и 120 отъ закона за минитъ.

§ 1. Чл. 14 се измѣня, както следва:

Изкопаемите вещества отъ категорията на минитъ, по отношение добиване изключителното право за тѣхното дълрене, се раздѣлятъ на следващите четири групи:

1. Торфъ и всѣкакъвъ видъ каменни вѫглища.

2. Петроль, озокеритъ, асфалтъ и други битуминозни вещества.

3. Каменна соль, солитъ, които я съпровождатъ, и солените извори.

4. Всички останали изкопаеми вещества, които не спадатъ въ първите три групи

Забележка I. Лицата, които сѫ запазили периметри за дълрене на изкопаеми вещества отъ първа група до влизане на настоящия законъ въ сила, сѫ длъжни, въ срокъ отъ 6 месеца отъ влизането на закона въ сила, да заявятъ на министър на търговията, промишлеността и труда, съ нотариално завѣрено заявление, какво ще дирятъ въ запазенитъ отъ тѣхъ периметри — вещества отъ първа група или отъ втора група.

Забележка II. Възлага се на министър на търговията, промишлеността и труда, следъ като вземе мнението на Съвета по минитъ, да обяви въ кои отъ запазените отъ държавата периметри, до влизането на настоящия законъ въ сила, тя ще дира изкопаеми вещества отъ първа група и въ кои — изкопаеми вещества отъ втора група.

Запазените периметри, въ които държавата и частните физически и юридически лица ще се откажатъ да дирятъ изкопаеми вещества по една отъ първите две групи на настоящия членъ, се обявяватъ за свободни по реда, определенъ въ чл. 45 отъ закона за минитъ.

§ 2 Къмъ чл. 61 се прибавятъ следните две нови алинеи:

„Държавните периметри, за които отъ пручуванията на Дирекцията за природни богатства е установено, че не представляватъ интересъ за държавата, се продаватъ на тръгътъ.

Докладътъ по тия пручувания се одобрява отъ Минния съветъ, чието решение подлежи на одобрението на министър на търговията, промишлеността и труда.

Търговетъ се утвърждава отъ Министерския съветъ.

§ 3. Къмъ чл. 62 се прибавя алинея втора:

„Всички държавни периметри, които не сѫ продахи следъ трикратно обявяване на търга, се обявяватъ свободни по реда, предвиденъ въ чл. 45 отъ закона за минитъ.“

§ 4. Къмъ чл. 65 се прибавятъ следните две забележки:

Забележка I. Подъ преработване по смисъла на настоящия членъ се разбира преработването на изкопаемите вещества до положението да бѫдатъ годни за пренасяне и продаване на пазара. По отношение на рудите това преработване се простира включително до получаване на металъ на кюлче, по отношение на каменниятъ вѫглища — включително до сухото и водно сепарирание, промиване, брикетиране и дестилиране, а за останалите изкопаеми съобразно естеството имъ.

Считать се за мини, въ смисъла на настоящия законъ, и предприятията, които се занимаватъ съ преработката на изкопаеми вещества отъ категорията на минитъ, до озна-

Чечия въз забележка I размъръръ, макарът и тъзи предприятия да преработватъ, освенът свойтъ, и други изкопаеми вещества, закупени отъ чужди минни концесии или запазени периметри.

Съмнението, което би се явило, дали дадена преработка се включва въз минната дейност, или е чисто индустритна дейност, се разрешава отъ министъра на търговията, промишлеността и труда, следът като вземе мнението на Минния и Индустритния съвети.

Такива предприятия се ползватъ съ всички предвидени въз настоящия законъ права и задължения, включително тъзи, предвидени за концесионерите.

Забележка II. Настоящиятъ законъ представлява нераздълна част отъ закона за мините и отменява законътъ, които му противоречатъ.

§ 5. Чл. 70, алинея трета, въместо: „Прехвърлянето на концесии става . . .“, се измѣня така: „Прехвърлянето на концесии и периметри става . . .“.

§ 6. Къмъ алинея втора на чл. 75 се прибавятъ думите: „а за предприятията, предвидени въз чл. 56, забележка I, да ги лиши отъ право да се считатъ за мини.“

§ 7. Чл. 85, алинея втора, се измѣня, както следва:
Въместо думите: „другите две групи (чл. 14)“, става: „другите три групи (чл. 14)“.

§ 8. Чл. 117 се измѣня, както следва:
„Наказва се съ глоба отъ 500-50.000 л.: а) всъки, който дири мини безъ позволително за дирене на мини (чл. 11); б) всъки, който дири мини въз мяста, забранени по чл. 40; в) за неизпълнение на всички членове, за които не се предвиждатъ специални наказания.“

§ 9. Чл. 118 се измѣня, както следва:
„Наказва се съ глоба отъ 1.000-50.000 л.: а) който съ разрешение за дирене върши експлоатация на мини; б) за неизпълнение на чл. 73; въз този случай, освенъ глобата, се спиратъ и работятъ по административенъ редъ; в) който наруши предписанията на чл. 8 отъ закона за мините и г) който наруши правила за полицията по мините и полицейските правила, издавани на основание чл. 116; въз този случай, когато, по причина на нарушенята, има опасностъ за работите и хората, освенъ глобата, се спиратъ и работятъ по административенъ редъ.“

§ 10. Чл. 119 се измѣня, както следва:
„Наказва се съ глоба отъ 2.000-50.000 л.: а) всъки, който умишлено е преправилъ или премѣстилъ знаците, поставени за означение границите на една концесия; б) за неизпълнение на чл. 74; въз този случай, освенъ глобата, се спиратъ и работятъ по административенъ редъ; в) всъки,

които не укаже цѣлото количество продадени и изкопаеми вещества, съ цель да заплати по малко съразмѣрна берия; въз този случай, освенъ глобата, събира се и припадащата се съразмѣрна берия.

§ 11. Чл. 120 се измѣня, както следва:

„Нарушенията на настоящия законъ се констатиратъ съ актове, съставени отъ надлежните власти.

Министърътъ на търговията, промишлеността и труда, или натовареното отъ него длъжностно лице, въз основа на съставените актове, издава наказателни постановления за налагане глоба на виновните лица.

Постановленията, съ които се налага глоба до 5.000 л., и разпорежданията за спиране на работите по административенъ редъ сѫ окончателни и не подлежатъ на никакво обжалване, а останалите се обжалватъ по реда, предвиденъ въз чл. VI, глава 5, отъ закона за наказателното сѫдопроизводство.)

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Които приематъ на първо четене законо-проекта за измѣнение и допълнение на членове 14, 61, 62, 65, 70, 75, 85, 117, 118, 119 и 120 отъ закона за мините, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Законопроектътъ отива въз комисията.

Дневниятъ редъ е изчерпанъ.

Г-да народни представители! Моля да се съгласите, следното заседание да се състои, въместо утре, въз други денъ — сръда, 4 февруари. Които приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

За заседанието въз сръда, въз съгласие съ правителството, предлагамъ следния дневенъ редъ:

1. Одобрение на предложението за одобрение подписания въз София на 16 декември 1941 г. договоръ между България и Германия за избъване на двойното облагане въз областта на данъците въз ръху наследствата.

2. Второ четене на законопроекта за уреждане покупко-продажбите на недвижими имоти въз царството.

Първо четене на законопроектътъ:

3. За уреждане пашата на козите въз отредените за предметъ на горското стопанство земи.

4. За измѣнение и допълнение на закона за учредяване на Дирекция за електрификацията на Северна България („Държавенъ вестникъ“, брой 130, отъ 12 юни 1940 г.).

5. За язовира „Росица“.

Които приематъ този дневенъ редъ, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Закривамъ заседанието.

(Закрито въз 18 ч. 20 м.)

АТАНАСЪ ЦВѢТКОВЪ
Секретари: | ГЕОРГИ МИХАЙЛОВЪ

Началникъ на Стенографското отдѣление: ДОНЧО ДУКОВЪ

Подпредседателъ: ДИМИТЪРЪ ПЕШЕВЪ